# I L I T I L M A K

Burak Mikail Uçar

Konuştuklarıma inanmadığımı söyledim. Pencereden basketbol alanına bakarken cama yansıyan görüntüsünden doktorun güldüğünü görüyordum. Sıcakkanlıydı. ESMERLER SICAKKANLI MI OLURLAR SARILARA GÖRE? Kendisini ne kadar anladığımı ölçmek için gözlerimi yakalayıp anlık sınavlardan geçiriyordu. Oynamadan. Hareket bile ettirmeyen, bedenimi tam ortasından bölen ciddiyeti karşısında sakin olmaktan başka çare yoktu.

O sırada içeri giren hemşire havayı yumuşatmak için gülümsedi. Anlamış gibi bakarak — her şeyi. Üzeri siyah çizgilerle kaplı pembe kartonu eline alınca suratı asıldı doktorun. Yanlış dosyaydı. Dosyayı geri uzatırken kalemlik devrildi. Ya da bilerek devirdi ki zaman kazansın, ya da dikkatim dağılsın. Yere çok şey saçılmadı hoplayarak daire çizen porselen kalemlikten. Hemşire hızla dışarı çıktı. Doktor yüksek sesle öksürmeye başlamıştı.

Basketbol alanından başlayıp uzayan yol boştu. Pencereyi açınca belki aşağıdaki ağaçlıkların üzerinde dolaşabilirdim. Oysa görüntüler uzaklaşırken nesneler biçimlerini yitiriyor, sadece insanların yüzleri berraklaşıyordu. ARIYORUM, ÇİMENLERİN ÜZERİNE UZANMIŞ OLABİLİRSİN. AKLIMDASIN. DOKUNMA KENDİNE. KIRILIR DOKUNULANLAR. DENİZE BAKARAK MISIR YİYORSUN. YANINDA GÖLGEN. KİM ATTI SENİ BU GÖLGENİN İÇİNE DEDİ KAYIKTAKİ BALIKÇI. YÜZÜ, ELLERİ, KIRIK BALIK PULLARIYLA KAPLIYDI. BİRDEN BOŞALAN HALAT BALIKÇININ AYAKLARINA DOLANDI. YERE DÜŞERKEN GÖZGÖZE GELİP SIRTINI DÖNDÜN. SEN SADECE BALIKÇISIN, GÖLGEMİ GÖREMEZSİN DEDİN. YÜZÜNÜ BAŞKA YANA ÇEVİRDİN. BALIKLARIN İÇİNDE KAYBOLDUĞUMU GÖRÜYORSUN AMA... DERKEN SÖZÜNÜ KESTİN: KENDİNİ BÜYÜK SÖZLER SÖYLEYEN BİLGE GİBİ TASLIYORSUN. MISIRI FIRLATTIN UZAKLAŞMAYA BAŞLAYAN KAYIĞA. KENDİNE KIZIYORDUN. ASIL İSTEDİĞİN BALIKÇI GİBİ PULLARDA KAYBOLMAKTI. CÖMERTÇE SİGARASINDAN TUTAR, ÖKSÜRÜKLÜ KAHKAHALARINDA YİTEN DENİZ MASALLARINDAN ANLATIRDI. BALIK PULLU BATTANİYESİNE SARILIP SOĞUĞUN ALNINA ÇARPMASINI DİNLERDİN. DEĞİLDİ İŞTE. YİTİYORDU KAYIK. BALIKÇI ERİDİ. ANTENLİ GÖKDELENLERİN IŞILTILARI OMUZLARINA DÖKÜLEN SAÇLARINI AYDINLATIYOR. SUYA SOKUP AYAKLARINI GÖKDELENLERİ İZLİ-

YORSUN, IŞIKLARININ SUDA KIRILMASINI. BİRDEN AÇIP SOLUNGAÇLARINI DALIYORSUN SUYUN AYDINLIĞINA. YAY GİBİ GERİNİP BATIYORSUN ZORLU OYUKLARA, SUALTI MAĞARALARINA. BİRDEN ÇIKIP YÜZEYDE KIVRILARAK UÇUYORSUN.

Bir yatak, bir dolap, bir çekmeceli sehpa var eklendiğim odada. Eczaneye girildiğinde çarptığı gibi ilaç kokuyor. Ayrıntılar, hastalıkmış gibi arındırılmış. SAHİ, diyorum kendime —dışarsı karanlık, camlar buğulanmış— bakıp SAHİ, AYRINTILAR SAYRILI MIDIR? Dudaklarımı göremiyorum, burnumu da... BÜYÜYOR MU YİNE? Belli değil, AYRINTI ÇÜNKÜ, BÜTÜNÜ BOZMADIĞI SÜRECE DEĞİŞEBİLİR. Camları, pencerelere kadar uzamış ağaçları görmek için sildim. Gittikçe koyulaşan koruluk ürküntü veriyor, simsiyah. RENKLER DELİRTİR Mİ? Perde yok. KORULUKTAN GELEN BU KARANLIKTAN BENİ KİM KORUYACAK? UYUSAM ŞİMDİ, KALKTIĞIMDA ÇAY İÇERKEN BU ÇÜRÜK YAPRAK KOKUSUNDAN KURTULSAM!

Doktor, hemşireye küçük bir baş işaretiyle kızıyor. Koluma dokunulduğunda dar bir koridor boyunca onu izlemem gerektiğini biliyorum. SOĞUKKANLI OLMALIYIM. DAHA SESSİZ. BİR DAHA KENDİMİ İTMEYECEĞİM AMA ARTIK BULUNDUĞUM BU SÜREYİ YAŞAYACAĞIM. YARIM OLSA DA. İSTENİLDİĞİ KADAR OLDURULMAYA ÇALIŞILSIN, KENDİMDE AÇTIĞIM YARA-ZATEN-ÖTEKİ ŞEYLERLE ÜSTÜSTE YIĞILDIĞINDAN ÖNEMİNİ YİTİRMİŞ. Kalçadan aşağısı şişman hemşirenin yürüdükçe dalgalanan eteğinde gözlerim. Uzun bir çizgiyi peşinden çiziyormuşcasına önümde yürüyor. Kapıyı açınca burası! gibi bir ses duyuyorum, kapı kapanıyor. BU KADAR. Ellerime bakıyorum. TÜKETİLDİ DEĞİL Mİ BEN YOKKEN? GELDİĞİMDE BULABİLECEKLERİM BELLİYDİ, BELİRLENMİŞTİ. PEKİ, NE DİYE... sormayacağım. NE KADAR ÖNLEYEBİLİRİM ERİMEYİ. Her yer boş. Bu kadar sivrilmiş bir gerçeği NE KADAR SAKLAYABİLİRİM. Bu gerçeği BENDEN BAŞKA KİM doldurabilir. ORADASIN. ÖYLECE UÇUYORSUN. AKIŞINI DEĞİŞTİRMEDEN. KIVRIMLARINDAN KANATLARINA VARILAN SAÇLARINI AT SUYA, DEMİŞTİM BİR HAZİRAN GÜNÜ, AT, TUTUŞTUR IŞIKLARI. KOYULAŞSIN. KARARSIN. KAVRASIN GÖVDENİ ELLERİM. İRKİL TEN RENGİME, BEYAZLIĞIMA. AKLIMDASIN. DOKUNMA SANA. DUR. DURUN. DURDURUN. DAİRELER DAİRELERLE DAİRELERCE KANATLARINA ATILDI DALGALAR, ALDI. SEN ORADA ÇİL SURATLI SUDASIN. BÖYLE BURADA BİR BAŞIMA BEKLERKEN BURUK BUNGUN BASİT BEDELSİZ BATIK. BU EN DERİN CIZILDAYIŞIN ŞARKISI. ISSIZ AMA SIZISIZ.

Nöbetleri biten hemşirelerle doktorların gün boyu ayakkabılarının içinde şişmiş ayaklarını masa üzerine koyuşlarını, inleyerek uykuya dalmalarını izliyorum. L biçimindeki binanın en ucundan karşı tarafı görebiliyorum çünkü. Ellerimi koyacağım yer de belli, CEPLERİME SOKACAĞIM. Cam kenar-

larına birikmiş su damlacıklarına basıp uçuşan sineklerin kanatları tül tül. Böyle, daha kolay geçiyor zaman. Oda köşeli, küçük çekmeceli sehpa da, pencereler de. Her şey geometrik. Renkler tonlarında. Soğuk renkler ısıtıyor. Birden ürperti gibi bedenimde patlayan soğuğun sıcaklığını duyarken bir tek, dudaklarıma yarabandı vurmak istiyorum. AMA SADECE YALADIM. SÖZÜ SEVMİYORUZ, YİNE DE DUDAKLARIMIZ ARALI. SERÇE PARMAKLARIMIZ BİRBİRİNE DEĞİK, DURUYORUZ. TIRNAK UÇLARINDAN GÜÇLÜ BİR ISI YAYILIYOR PARMAKLARIMA, BÜTÜN CIZILDAYIŞIMI SİLEN. TANIDIM. KÖŞEYİ DÖNDÜN. SIRTINI, OMUZLARINI İZLİYORUM. DURGUNUZ. AMA SICAK. Diyorum ki içimden: Ne kaldı ki zaten bitmemiş olan. TENLERİMİZ CANLI BİR TEK. AÇIKLIKLARIMIZ. BİR GÜN DAHA, BİR GÜN DAHA DİYEREK UZATIYORUZ. YÜZÜNÜ YAKALADIM. SÖYLE DİYORUM SÖYLE, GÖZLERİMLE, SÖYLE BÜYÜRKEN KORKTUĞUMUZU. DİLİN GÖRÜNMÜYOR. Ağzımı açıp derin bir solukla kapatıyorum. Anlamlı olan bir bu var. AYAĞA KALKMAYA ÇALIŞIP KALIYORSUN YERİNDE. Tabanlarımdan yukarılara fırlayan titremeyle kendimdeyim. YAVAŞ YAVAŞ SİLİNİYORSUN. AYIRDEDEMEDEN. BELİRSİZİZ. KIRIK. ÖYLECE. YAMUK YAMUK OTURUYORUZ. GÖZLERİMİZ AÇIK. DERİNLİKLERİ YOK AMA. AMALARDAN BIKMIŞIZ. BİÇİMSİSİZ. ÖYLECE.

Kapı çalındı. İğnelerle uğraşmayacağım dakikalar uzasa diyemeden her şey ağırlaşıyor.

Perdeler açıldı. Günışığı gelmedi yine. Kaldırıldım. Bu kabullenmişlik, kabullenilmişlik yorucuydu asıl. Yüzlerini seçemediğim, aynı şeyleri yapmaya kurulmuş, elleri sapmayan iki usta tarafından, bir nakavt darbesi gibi bedenime temiz bir giysi geçirildi. İlaç kokularının odalardan koridorlara vurduğu, duvarlara iniltilerin sindiği burada, ilk kez duyumsuyordum: ağza koyulan derecelerin dişlere sürtünürken çıkardığı gıcırtıyı. YÜZLERİNİ YENİ YIKAMIŞ BU İKİ ADAM BEYAZ GÖMLEKLERİ SİYAH SAÇLARIYLA ÖNÜMÜZDE DURMAYA DEVAM EDİYOR. HİÇ SESİMİZİ ÇIKARMADAN —DAYAK YEMEMEK İÇİN— BAŞIMIZ ÖNÜMÜZDE AYRILDIK TOPAĞACI SURATLILARIN ÖNÜNDEN. HER TARAFTA ONLARCASI VARDI. PEKİ DEDİK, FABRİKA SURATLILAR, PEKİ, BİZ DE KENDİ VADİMİZDE BULUŞURUZ. Kİ DÜZ DOĞA GÖRÜNTÜLERİ İÇİNDEKİ ODAMDASIN. AŞAĞILARA BAKABİLİRSİN. İNEBİLİRSİN PENCEREDEN. ÇİZGİLİ GÖMLEKLİ, İNCE DUDAKLI, KUMRAL, GÜLMENİ AZ ÖNCE BİTİRMİŞ GİBİYDİN. GENİŞ VADİYE, GERİDEKİ KORULUĞA DOĞRU BAKIYORSUN. GÖZGÖZE GELDİĞİMİZ ZAMAN ANLIYORUZ İKİ KİŞİLİK ŞARKININ BÖYLE BAŞLADIĞINI. OYSA DİZİLİYORLAR ÖNÜMÜZE. Hiç ara vermeden, sektirmeden. KIVRIMLARIMIZDA ISI KIRK DERECE. Bunu da bilmiyorlar. KIRILIYORDUK. Bunu da. YİTERKEN YİNE. Büyüyorlar her dakika. UFALIYORDUK.

Pencereden baktırıldım.

Sırtım dikleştirildi: boynumdan ileriye düşen başımla beraber.

Gülümsetildim: yakışan, biraz eğri, havalı ama yerinde, yenilmemiş, yorulmamış.

Ağır-hantal bir gözden izliyordum dışımdakileri. Çooook uzakta, silikçe görebildiğim dış kapıya giden yoldan kucakta taşınan armağan paketli birilerini gördüm. Alıştırıla alıştırıla kanıksadığım ilaç kokusu yerini çambalıyla papatya karışımı bir kokuya bırakıyordu. Belkemiğim kendiliğinden öne doğru eğilmişti. Hemşire binlerce oynak kas dolu yüzünün ortasındaki çukurlaşmış ağzından çıkan sert sesiyle uyardı. Dar bir dikiz deliğinden başarıyla geçirilmiş olduğumdan, özen gösteriliyordum.

Siyah-beyaz karo döşeli koridordan geçirilerek bahçeye çıkartıldım. Banklara oturmuşlardı, tanımıyordum. Gülümsediler. Ellerim tutuldu. Yüzümdeki sarılığa, gözaltlarıma bakıldı. Konuşuldu. Ağzım bükülerek oynatıldı. Uğğğğğk sesi duyuldu gırtlağımda birikenleri söken.

Ağaçlıklı yoldan yürütülerek gümüş renkli kâğıtlara sarılmış armağanlara gömüldüm. Flaş patlamalarıyla ciyaklamalar arasında BAKIŞLARIM İÇİMDEN DIŞIMA ÇEVRİLEREK yenileniyordum.